

Pri hišni preiskavi so izsledili Rupnika na podstrešju, kjer je bil zakopan v kup suhe praproti.

Na podstrešju je imel leseno kamrico, katero je uporabljal kot delavnico in prebivališče. Okno te sobice je bilo zamreženo, križi prežagani in bi bil Rupniku vsak čas omogočen pobeg na enak način, kakor mu je uspel v Radvanju.

Pri Mlakerju je imel stari lisjak napečeno žico iz kuhinje v svojo izbico in na njo privezan zvonček. Iz skritega prostora v kuhinji bi ga lahko s klenkanjem zvončka opozorili, da se mu bliža nevarnost in da se naj skrije ali pa zbeži skozi okno.

Pod senom na podstrešju je že imel posebno skrivališče, v katerega se je hotel zateči za slučaj skrajne nevarnosti.

Tokrat pa so ga nasledovalci tako iznenadili ter prehiteli, da ni utegnil več v seno, ampak se je pokril samo s praprotjo.

Pod senom so našli v dveh kovčegih modern fotografirni aparat, kemikalije, razne plošče in več komadov napol izgotovljenih tisočakov.

Mlakerjevi tajijo, da bi jim bilo znano, da se je skrival pri njih dolgo časa iskani ponarejevalec Rupnik. Aretirana sta bila oba zakonca Mlaker, njuna hčerka Antonija Winter in še Mlakerjev zet Vekoslav Postržin in njegova žena Antonija. Postržin je osumljen, da je on Rupnika napotil po pobegu iz Radvanja v Sp. Novo vas k Mlakerju.

Preiskava bo že dognala vse podrobnosti.

Izpred sodišča.

Smrtonosen obračun med Bosancema pred sodniki. V začetku maja je beležil naš list vest, da je 37 letni delavec Franjo Matošević iz okolice Travnika v Bosni dne 3. maja zvečer na cesti pri Šporerjevi krčmi v St. Juriju ob juž. žel. v prepiru prebil sorojaku Ivanu Debeljaku s kolom lobanjo in je udarjeni podlegel poškodbi. Ubijalec se je 4. junija v Celju zagovarjal radi smrtonosnega dejanja, katerega je priznal in je bil obsojen na tri leta robije.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov v Petrovčah

Fantje! Dan našega prvega nastopa bo v nedeljo 13. junija. Na njem hočemo pokazati sadove svojega dela, izpovedati hočemo svoje hotenja, veseliti se hočemo svojih uspehov. Naj ne manjka nihče! — Spored tabora v Petrovčah je naslednji: 1. Po prihodu celjskega vlaka v Petrovče ob 8 slovesen sprejem gostov; 2. spreved v Petrovče: pozdrav okrožnega predsednika; 3. sv. maša s pridigo; 4. po sv. maši tabor slovenskih fantov in mož pred cerkvijo; 5. po taboru telovadci na telovadišče, kjer bo generalka za popoldanski nastop; 6. po vaji za nastopajoče skupno kosilo. — Popoldan: 1. Ob 2 slovesne večernice; 2. po večernicah športno-gimnastični nastop fantov.

Laško. V nedeljo 20. junija se vrši pri nas večja prosvetna prireditve, in sicer predpoldne. Blagoslovila se bo nova zastava našega prosvetnega društva »Slomšek«. Govoril bo predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec.

Naj mu bo Vsemogočni za vsa njegova dobra dela obilen plačnik!

Sv. Rok ob Sotli. V nedeljo 30. maja je pri ranem sv. opraviu zadela srčna kap Uršula Petročnik, vdovo in posestnico v Gulčnem, mater enajstih, večinoma še nepreskrbljenih, otrok. Bila je v 51. letu. Prejela je še sv. maziljenje, nakar je po nekaj minutah zaspala v Gospodu. Mož ji je umrl pred šestimi leti. Bila je dobra, povsod spoštovana žena. Svoje otroke je vzgajala v krščanskem duhu. Naj počiva v miru!

Šmiklavž pri Slovenjgradu. 20 letnico majake deklaracije smo v naši mali župniji sicer bolj skromno, ali ne manj navdušeno obhajali kakor v drugih krajih. Na predvečer smo zakurili tri kresove, pri Jesenjaku in Planšaku na Graški gori in na župnijskem travniku v Šmiklavžu. V nedeljo 30. maja po nedeljski božji službi so se zunaj cerkve zbrah vsi cerkveni obiskovalci. G. župnik je v daljšem govoru pojasnil pomen deklaracije in posebno poudarjal, kako se moramo veseliti, da smo v lastni narodni državi, ako pomislimo, kako so v narodnem oziru zatirani koroški in primorski Slovenci. Cerkevni pevci so nato navdušeno zapeli narodno himno »Hej Slovenci«. Vrli mladenič Franc Mirkac je nato zelo lepo in navdušeno deklamiral Gregorčičevo pesem »Naš čolnič otmimo«. Končno so pevci zapeli zelo ginjaivo »Gor čez izaro«, nakar so se udeleženci navdušeni razšli.

Marenberg. Letošnje cerkvene slovesnosti pri sv. Janezu Nepomučanu na Suhem vrhu so se obhajale v najlepšem vremenu in ob veliki udeležbi, zlasti na binkoštni ponedeljek je prišlo toliko ljudstva, kot že mnogo let ne. Ta dan so bile štiri sv. maše, na Janezovo nedeljo 23. maja ena in na lepo nedeljo 30. maja dve. Veliki oltar, ki je prava lepota, je bil zelo okusno ovenčan s svežimi cveticami in z zelenjem; smo ga fotografirali kakor tudi cerkev. Posebno pohvalo zaslužijo fantje iz vasi, ki so tako lepo ubrano potrkavali ob Janezovem in na lepo nedeljo. Dne 17. maja se je vršil po cerkvenem opraviu shod JRZ za marenberški okraj na prostem pod lipo; navzoč je bil tudi g. okrajni glavar Milač. O našem gospodarstvu je govoril g. Kugovnik iz Prevalj, o političnem vprašanju vuzenški župan g. Peruš, oglasilo se je pa še več govornikov. Na lepo nedeljo 30. maja pa smo tudi tukaj obhajali 20 letnico majniške deklaracije. Fantje so postavili visoke mlaje in je letos prvič po tolikih letih bridkosti in velikih razočaranj na mlaju plapolala velika slovenska zastava. Obletnica majniške deklaracije pa ima pri Sv. Janezu še svoj poseben pomen. V začetku leta 1918, ko se je vršil pri Sv. Janezu občni zbor mladeniške in deklishe zveze za Marenberg, se je tu podpisala majniška deklaracije in izjava poslala na Dunaj državnemu zboru, odkoder je prišel odgovor, ki ga imamo spravljenege. Zelo lepo je takrat tukaj govoril blagopokojni g. Vladimir Pušenjak. Od leta 1918, torej še v stari Avstriji, pa do danes ni bilo pri Sv. Janezu slovenske zastave. Dal Bog, da bi se ideal, ki smo jih takrat imeli, vsaj nekoliko uresničil in da bi to, kar so nam govorniki zadnjič razlagali, kmalu postalo — dejstvo!

Selnica ob Dravi. Na tukajšnji Telovi procesiji je bila pomotoma zastava starih veteranov, in sicer brez dovoljenja in vednosti cerkvene oblasti. Prepričani smo, da tudi tisti, ki je zakrivil, da je prišla zastava k procesiji, ni imel pri tem niti najmanjšega slabega namena. Za nasprot-

Spored tabora fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevzv. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevzv. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob 8 spreved po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevzv. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50% popust na vseh naših železnicah za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Florijan pri Šoštanju. Zopet sta zapela oba šentflorijanska zvonova ter nam naznanila, da je 28. maja zvečer umrl posestnik v št. Florijanu in cerkveni ključar naše podružnice Anton Koren v starosti 55 let. Pogreb rajnega je bil v nedeljo 30. maja. Na domu je imel poslovilni govor Martin Berložnik in v imenu zadruge Michael Škruba. Rajni je bil topolški rojak, zato sta mu zapela tudi zvonova pri Sv. Jakobu v Topolšici zadnje slovo. Krsto z rajnim so nosili tovarniški delavci, ker je tudi Koren delal v tovarni in tam pustil tudi zdravje. Pri župni cerkvi so prišli nasproti štirje duhovniki: razen domačih še g. župnik J. Rožman iz Zavodnja. Domači g. župnik P. Gril je spregovoril nekaj lepih besed v tolažbo ob preranem grobu. Rajni zapušča poleg žene tri hčerke in tri sinove, izmed katerih je najmlajši star komaj pet let. Hudo prizadetim iskreno sožalje!

Vransko. Daneč naokoli znanega Felicjanovega očeta ni več, tako je šel glas dol do Celja. Neizprosna smrt mu je odtrgala nit življenja v 79. letu. Bil je mož, kateri je izpolnjeval zapoved božjo: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« Vesel je bil, da je le mogel komu kaj pomagati, ne za denar, ampak brezplačno, ni gledal, ali je domačin ali tujec, siromak ali bogatin, pri njem so bili vsi bratje. Sovraštva ni poznal, zato ga je vse spoštovalo in žal takih je danes malo, ki bi imeli v sebi pravi krščansko-socialni čut. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, ki so pohiteli ga spremljati na njegovi zadnji poti od blizu in tudi po več ur daleč. Ob grobu se je od njega poslovil g. Tomišček, kaplan v Teharjih. Bil je tudi prijatelj naših listov in »Slovenski gospodar« mu je bil stalni gost, katerega je tudi drugim priporočal.

nike je pa bila seveda to mastna kost, ki so jo kot gladni volkovi pograbili in začeli glodati. Hinavsko so zavijali oči in hoteli napraviti iz tega celo afero. Človek se vpraša: odkod v teh krogih naenkrat to »sveto« navdušenje za narod in državo? Ob 20 letnici majske deklaracije je n. pr. ni bilo v navedenem časopisu najti niti sledu. In vendar je obletnica majske deklaracije najlepša prilika, dati duška čustvom ljubezni do naroda in države. A nikjer nič. O, saj se poznamo! JNS je zaveznica in zaščitnica nemškutarije po naših krajih. Ne ljubezen do naroda, nekaj drugega jih vodi! Tu je pač cerkev vmes — in krasna prilika, udariti po njej... To in nič drugega!

Limbuš. Vrli lazniški fantje se učijo novo igro. — Zadovoljstvo z novim občinskim odborom, kateremu je na čelu župan g. Javnik, je splošno. Pravičnost in razumevanje za težnje posameznikov sta odlika dobrega gospodarja, desetkrat večja pa, ako poseduje iste predsednik občine. Še o tem veselem dogodku: ženska, ki je že v letih, si je izbrala za stare dni moža. Še pred poroko je to zvedel njen bivši častilec. Ves razburjen je javno grozil in se celo v cerkvi oglašil s protestom. Da se omogoči mirni potek poroke, so ga orožniki vtaknili v občinski zapor, kjer je žagal drva, dokler se je umiril.

Pobrežje pri Mariboru. V soboto 29. maja, na predvečer dvasjetletnice majniške deklaracije, je bila bakljada, pri kateri je sodelovala gasilska četa Pobrežje z naraščanjem ter gasilska četa iz Zrkovc. Častno je bila zastopana tudi gasilska četa iz precej oddaljene Kamnice. Sledilo je tudi kolesarsko društvo »Perun«. Velikasten vtis so napravile rakete in kresa, ki sta bila vidna po vsej okolici Maribora. V spomin na majniško deklaracijo smo postavili 24 m visok mlaj, ki je bil ponoči razsvetljen. Spominski govor o dogodkih pred 20 leti je imel predsednik krajevnih organizacij JRZ g. Mastinšek. V znak narodne zavednosti je ljudstvo med bakljado in po govoru burno vzklikalo iniciatorjem majniške deklaracije dr. Kreku in dr. Korošcu, knezu Pavlu in kraljevskemu domu. Prireditelj je povzdignilo pobreško pevsko društvo »Zarja«, ki je zapelo nekaj narodnih pesmi in državno himno, za kar ji gre čast in priznanje. — Pobrežani pa si bomo zapomnili sledeče: Občinska uprava Pobrežje je poslala uredništvoma »Mariborer Zeitung« in »Večernik« v objavo apel na občane, da razobesijo za ta narodni praznik zastave. »Mariborer Zeitung« je apel objavila, »Večernik« pa ne. In še to: Krajevni odbor JRZ Pobrežje, ki je priredil proslavo majniške deklaracije, je poleg drugih društev povabil na to proslavo tudi Rdeči križ. Predsednik Rdečega križa pa je kljub temu, da je društvo bilo vabljeno že štiri dni prej, sklical ravno za ta dan in ob istem času odbo-rovo sejo, oziroma na »majhen pomenek« za igro »Slaba vest«. Tudi članstvo Rdečega križa ni bilo od predsedstva o tej proslavi obveščeno. Dopisniku nekega mariborskega popoldnevnika gotovo ni bilo prav, da je proslava majniške deklaracije na Pobrežju tako lepo uspela. Obžalujemo, da je med bakljado padel za tako proslavo neumestni vzklík, ki pa ni bil izraz toliko političnega, kakor osebnega nasprotstva. Ugotavljamo pa, da je bil dotičnik od vodstva proslave takoj opozorjen, da naj s takimi vzklíki preneha. Od dotičnega lista pa bi pričakovali toliko vjudnosti, da bi tudi svoje ljudi opozoril na razne vzklíke, ki so ob priliki neke proslave padali od njegovih ljudi, katerih pa mora biti sram vsakega zavednega Slovenca. Dopisnik s Pobrežja nikakor ne bo predružil splošnega mnjenja na Pobrežju, da še take proslave pri nas ni bilo.

Slivnica pri Mariboru. Praznik presv. Rešnjega Telesa smo obhajali slovesno. Godbe nismo imeli,

Romanje na Brezje.

Na željo mnogih, ki so se udeleževali skupnega romanja na Brezje, prirejamo tudi letos to skupno božjo pot. Gremo dne 24. julija popoldne in pridemo že zvečer na Brezje. Drugi dan bo dovolj časa za verske pobožnosti in tudi za izlet na Bled. Domov se vračamo tako, da bo vsak v ponedeljek opoldne že na domači postaji.

Prečastite župne urade prosimo, da romarjem ustrežejo v toliko, da zbirajo prijave. Pravočasno bomo poslali izkaznice in navodila. Za čas do konca junija potrebujemo vsaj približno število.

Vse, ki so se že sedaj prijavljali pripravljalnemu odboru v Mariboru, prosimo, da se prijavijo pri domačem župnem uradu.

Pripravljalni odbor.

smo pa zato bolj pobožno molili. Zanimalo nas je dejstvo, da je bila požarna bramba Hotinja vas prva na mestu. Upamo, da se bo isto zgodilo tudi o priliki blagoslovitve vaše kapele v Hotinji vasi.

Slovenska Bistrica. Misel, ki je že dolgo bdelala med nami, je dozorela: pozidali bomo »Slo-mšekov farni dom«. Delo se je že začelo: sploh se kaže veliko navdušenje med vsemi dobrimi farani, ki brez posebne prošnje dovažajo stavbni material in pomagajo pri delu. Vsi se zavedamo, da je tako podvzetje v času gospodarske stiske in velike zaposlenosti na travnikih in polju dovolj smelo, toda če pomislimo na pekočo potrebo takega doma, ne moremo mirovati. Pri vsem tem mora stavba biti zaradi mesta tudi na zunanaj mogočna in reprezentativna, kar bo kaj-pak močno povečalo stroške. Toda če bodo — in da bodo, o tem ne dvomimo — vsi farani pomagali po svojih močeh, bodisi z delom in vošnjami, bodisi z denarjem, pa bomo dosegli cilj, ki smo si ga zastavili. In kakor moramo biti ponosni sedaj na naše cerkve, tako bomo lahko ponosni tudi še na naš »Slo-mšekov farni dom«!

Šmartno na Pohorju. Letos obhajamo pri sv. Arehu na Pohorju »Antonovo« v ponedeljek, dne 14. junija. Vsi častilci sv. Antona in Areha prav iskreno vabljene! Iz vseh sosednjih župnij, iz Maribora, iz Slovenskih goric, zlasti tudi Jurjevčani, ki ste od nekdaj že tako radi pohiteli v častnem številu k sv. Arehu, ki je ena najlepših pohorskih točk!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Proslave, kakršna je bila ob 20 letnici majske deklaracije pri nas, Sv. Lenart in z njim vse Slovenske gorice še ne pomnijo. Kako tesno je ime dr. Korošca in dr. Kreka in z njima majska deklaracija povezano z ljudstvom, to je sijajno dokazala proslava v soboto zvečer. Po šmarnicah in že prej so se zgrinjale množice mož in fantov, žena in deklet ter mladine na določen prostor pri Narodnem domu, odkoder se je točno ob 21 začela impozantna bakljada, katere se je udeležilo preko 700 ljudi, število, ki ga Sv. Lenart ob enakih prilikah še ni videl. V popolnem miru, z izjemo par nasprotnih prenapetosti, in ob krasno razsvetljenem in z zastavami okrašenem trgu se je dostojanstveno razvil ogromen spreved ob navdušenem vzklíkanju dr. Korošcu in kraljevemu domu. Po zaključku bakljade je pred Narodnim domom spregovoril spominsko besedo dr. Kramberger, nakar smo zapeli »Hej Slovenci« in državno himno. Spreved se je nato podal k mogočnemu kresu, kjer je bil razložen pomen kresovanja in kjer so udeleženci z enominutnim molkom in s trikratnim »Slava mu!« počastili

spomin velikega dr. Kreka. Ob spuščanju raket se je zopet uredil spreved, krenil nazaj v trg, kjer je bil razhod. Velikastna proslava je bila končana. V njeno dopolnitev se je v nedeljo dopoldne vršilo v Narodnem domu ob lepem številu prisotnih slavnostno zborovanje s petjem, deklamacijami in slavnostnim govorom, zaključilo pa se je s »Hej Slovenci« in z živio-klici dr. Korošcu.

Križevci pri Ljutomeru. 30. maja je bil za Mursko polje dan slave in veselja, ko se je obhajala proslava majniške deklaracije. Na predvečer so zagoreli kresovi, oznanjajoči pomemben dan. Zjutraj je zaigrala godba, gasilci, križevski mladci in mladenke v narodnih nošah so ob zvokih godbe prikorakali v cerkev in po sv. maši šli v mimohodu pred okrajnim načelnikom. Slo-mšekova dvorana ne pomni zlepa toliko ljudi. Po pevskih točkah je nastopila žena iz ljudstva, g. Trezika Koren, posestnica v Borecih, ki je v svojem jedrnatem govoru zbudila živahno navdušenje. G. Snoj nam je orisal potek in začetek Jugoslavije. Ob tej priliki je g. okrajni načelnik izročil našemu zaslužnemu možu in voditelju, banskemu svetniku g. Štuhec red sv. Save. Proslava je naredila na vse najboljše vtis.

Veržej. Naša narodna šola je proslavila svojo stoletnico obstoja! Skromna je bila ta proslava, skoro preveč, in šola se niti pomladila ni! — Bolj navdušeno smo obhajali 20 letnico majniške deklaracije, ko smo se ob zvokih domače godbe zbrali na trgu in poslušali močne besede g. Snoja iz Gornje Radgone, ki nas je navdušil za delo naroda in države!

Ljutomer. Tudi naš Ljutomer bo obhajal spomin majniške deklaracije. Ta spomin hočemo združiti s 13. junijem, z onim dnem, ko obhaja god naš voditelj dr. Anton Korošec, notranji minister in glasnik slovenskega naroda. Spored proslave bo sledeč: v soboto 12. junija zagore v mraku kresovi po naših obronkih Slovenskih goric. V nedeljo okoli pol osmih zjutraj zbiranje ljudstva pred Katoliškim domom, odkoder krene spreved v cerkev k sv. maši, ki bo ob osmih. Po sv. maši se razvije obhod po mestu v Katoliški dom. Na čelu konjeniki, za njimi kolesarji, zastavonoše, ljutomerska godba, odbor JRZ, zastopniki oblasti, odbor mestne, okoliške in sosednjih občin, narodne noše, združeni fantovski odseki prosvetnih društev, ostala društva, združene gasilske čete, občinstvo. V Katoliškem domu se bo vršila proslava v sledečem redu: godba zaigra državno himno, deklamacija »Naša beseda«, moški zbor zapoje Hudovernikovo »Naša zvezda«, o spominu na majniško deklaracijo govori g. Žebot, podžupan mesta Maribora, po govoru zapoje mešani zbor Fleišmanova pesem »Triglave«, sledi deklamacija »Naš narodni dom« in na koncu zapoje vsa dvorana »Hej Slovenci«. — Ljutomer, dvigni se iz mlakuž izkoreninjencev ter pokaži tisti dan ob spominu na majniško deklaracijo svoje sodelovanje! Dotični odbori in društva, ki so prejeli pred kratkim okrožnico, naj začno takoj z delom in s čim večjo udeležbo pokažejo ujanost njemu, ki je uresničil želje naših pradedov in nam priboril svobodo!

Polenšak pri Ptuj. 20 letnico majniške deklaracije, združeno z jubilejem 65 letnice življenja g. dr. Antona Korošca, notranjega ministra, smo tudi mi Polenšani proslavili na lep in dostojen način. V soboto zvečer so zagoreli lepi kresovi po naših hribih. Posebno velik in viden daleč naokoli je bil na prostoru pri cerkvi, katerega je še povzdignilo par mogočnih strelcev v opozorilo na to proslavo. Drugi dan po sveti maši se je zbralo v mežnariji lepo število zvestih in preizkušenih pristašev dr. Korošca, kjer se je pod okriljem krajevnih organizacij JRZ vršila jubilejna proslava. Pomen majniške deklaracije in

življenjske dr. Korošca nam je v jedrnatih besedah orisal domači gospod župnik Poplatnik Jožef ob gromkem vzklíkanju naši lepi Jugoslaviji in dr. Korošcu vseh navzočih. Cerkveni pevec so pred in po govoru zapeli dve narodni pesmi. — Dne 31. maja je stopil pred Marijin oltar naše krasne cerkve mlad par, ki si je v zakramentu sv. zakona obljubil večno zvestobo in ljubezen, Ozebek Ozvald na Polenškaku in Kolaric Mica iz Polenec. Zenin je bil svojčas član Orla, sedaj pa zvest član Kat. prosv. društva, trden in neomajen pristaš JRZ; nevesta pa pridna članica deklíške Marijine družbe. Na gostiji se je nabralo na veselí licitaciji 145 Din za popravilo naših orgel. Vsem darovalcem prísrečna zahvala. Zenin pa želimo kot novemu gospodarju na lepem, dobro urejenem nevestinem domu, kamor se je preselil, vso srečo in božjega blagoslova z mlado ženko do visoke starosti.

Sv. Marko niže Ptuj. Na povabilo Ptujčanov smo se na predvečer 20 letnice majniške deklaracije udeležili bakljade v Ptuj, in sicer gasilci v uniformah, godba in 40 članov fantovskega odseka, vsi v belih srajcah in modrih kravatah na lepo okrašenih kolesih. Na bakljadi so zlasti fantje dali pravega duška svojemu veselju nad velikim dnevom osvoboditve slovenskega naroda ter kakor en mož iz vseh grl vzklíkali borcem za slovensko svobodo dr. Kreku, dr. Korošcu in škofu dr. Jegliču. Ko smo se zvečer vrnili z bakljade, smo skupno odkorakali k velikemu kresu, ki so ga spravili skupaj naši vrli fantje. — Nad vse veličastno pa je bilo veliko manifestacijsko zborovanje v nedeljo zjutraj po rani sv. maši na prostem pred cerkvijo. Zborovanja so se udeležile gasilske čete župnije z zastavami, posebno čedno pa so se obnesli fantje našega fantovskega odseka v svoji uniformi, 80 po številu, s svojo zastavo na čelu. Uvodne besede je spregovoril župan g. Veršič, godba je zaigrala »Hej Slovenci«, sledila je deklaracija g. Cigliarja »Naš narodni dom«, slavnostno besedo pa je govoril g. kaplan Rojht. Ob navdušenih vzklíkkih so se potem, ko je godba odigrala državno himno in po mimohodu naših strumnih fantov in gasilcev, zborovalci navdušeni razšli.

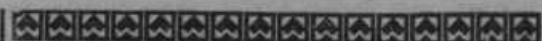
Središče ob Dravi. V nedeljo 13. junija bodo večernice v šalovcih pri Brumnovi kapeli. Po večernicah sprejem otrok v Marijin vrtec. Vsled tega večernice v župni cerkvi odpadejo. Vsi častilci presv. Srca Jezusovega, tudi iz okolice, vljudo vabljeni!

Trniče. Mesec maj je za nami. Ne moremo pozabiti teh lepih verskih svečanosti, ki so se vršile pretečeni mesec v naši vaški kapeli. Vsak večer je donel spev iz otroško nedolžnih arc preko razsvetljenega oltarja Kraljice majnika. Zadržali bi bili radi te rajskolepe majniške večere! Zdi se nam, da smo jih preživeli v enem samem trenutku. Zadnji večer majniške pobožnosti smo se zatekli k Mariji s prošnjo, da naj nas varuje. V vseh je bila prošnja: O Marija, ti nas ohrani! Ti si naša in mi smo Tvoji, zato bo ostal majnik še v bodoče v naših srcih!

Loče pri Poljčanah. Čas mineva. Bežno izginjajo pred nami dogodki. Le oni, po takem ali takem svojstvu posebni, nam ostanejo bolj živo v spominu. Tako mineva tekem meseca junija leto, kar je nekatere dele naše občine, zlasti vas Suhodol ter dele Kraberka, Klokočevnika, Vel. Lipoglava in dr. upostošila katastrofalna toča, ki je bila najhujša prvič dne 13. junija 1936. Zelo hudi in upostošujoči sta bili tudi toči dne 22. junija in 13. avgusta istega leta. Zadnja zlasti radi tega, ker je uničila razne vmesne in naknadne sadeže poljskih kultur. Ni naš namen danes ponovno opisovati, kako strašno je bilo uničenje. To je bilo objavljeno že ob sami neizgodi. Posledic grozne elementarne neizgode ob

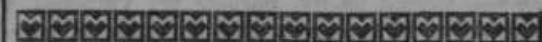
sami nesreči še nismo čutili tako močno kot pozneje v zimski in pomladni dobi. Prebivalstvo prizadete občine že na jesen, ko bi moralo spraviti polne shrambe in tako uživati sadove svojega trdega dela, ni imelo živih sredstev za njih nabavo pa še manj. Mnogo hujše in strašnejše so pa postale razmere pozimi in spomladi, ko oškodovanci niso imeli sredstev za prehrano. So družine, ki so bile izpostavljene stradanju. Vpričo takih obupnih razmer svojih občanov se je občina pač morala obrniti na merodajne faktorje, prosič jih nujne pomoči. Kr. bansko upravo se je zaprosilo za podporo v živilih in semenškem blagu, zaprosilo se je pa tudi za javna dela, da bi oškodovanci dobili nekaj zasluzka. Prošnje niso bile brezuspešne. G. ban dr. Natlačen je na osebno prošnjo župana g. Zidanseka odobril večji kredit za napravo ceste Loče—Suhodol in nekaterih manjših javnih del v Ločah. Z zaslužkom pri teh delih so si mogli prizadeati nabaviti potrebna sredstva za prehrano. Dela s temi krediti so se deloma že, deloma se še bodo vršila. Kr. banska uprava je nadalje za jesensko setev podelila prizadetim brezplačno ajdo, pšenico in ječmen, za pomladansko setev pa krompir. Pripominja se, da bi bili oškodovanci, ako bi jim banska uprava ne bila podelila te podpore, ostali brez sredstev tudi v prihodnje, ker niso imeli semenskega blaga niti sredstev za njih nabavo ter bi radi tega svoja polja ne mogli zasejati. Za obnovo uničenih vinogradov je bilo oškodovancem razdeljeno traja brezplačno, a za obnovo sadonosnikov pa sadna drevesa po znižani ceni. Za škropljenje uničenih in prizadetih vinogradov je bila od banske uprave za nabavo galiče odobrena večja podpora. Pa tudi k nabavi umetnih gnojil je bilo oškodovancem prispevano.

Ljubno. Pod vodstvom JRZ organizacije na Ljubnem so se združila vsa ljubenska kulturna društva: prosvetno, njega fantovski odsek, gasilska četa, pevsko društvo »Raduha«, Sokol, Tujsko-prometno društvo itd. in z združenimi močmi priredila prav prijetno domačo, prav nič kričečo proslavo 20 letnice majske deklaracije 29. maja zvečer. V prvem mraku so po vrhovih naših planin zažareli številni kresovi. Ob devetih zvečer pa se je razvila od Gasilskega doma po vsem trgu mogočna povorka, ki so jo tvorili tako rekoč vsi Ljubenci od otrok do starčkov. Med obhodom je bila bakljada (lampijončki), streljanje s topiči, spuščanje raket, godba, petje narodnih pesmi. Ves obhod se je zaključil na trgu pred spominsko lipo, kjer je domača godba zaigrala eno pesem, »Raduha« zapela pesem »Na dan Slovan«, nakar nam je g. šolski upravitelj Kolar podal v svojem kratkem in jedrnatem ter izklesanem svečanostnem govoru razvoj in postanek majske deklaracije, nje pomen za Slovence in Jugoslovane sploh ter pel hvalo in čast njim, ki so jo pripravljali in izvedli, posebno našemu velikemu narodnemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Po govoru je zadonela v tiho noč pesmi »Slovenec, Srb, Hrvat«, nakar je iz grl vseh Ljubencev, tržanov in oko-

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnive v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

ličanov, med spremljanjem godbe mogočno zaorila pesem »Hej Slovenci«. Vse slavje je zaključila godba z državno himno. Proslava jasno dokazuje, da so vse Ljubno, ne oziraje se na politično mišljenje, živo zaveda, koliko delo je vršila in izvršila v onih burnih, krvavih letih svetovne vojne naša slavna slovenska trojica: dr. Jeglič, dr. Krek in dr. Korošec za ves slovenski narod, za kar smo jim hvaležni vsi! Da pa je vsa proslava izpadla tako prísrečno, hkrati pa tako slovesno, gre zahvala predsednikom tukajšnjih društev, zlasti pa predsedniku tukajšnje JRZ organizacije g. Tovorniku.

Rogaška Slatina. Lepo slovesnost smo doživeli v našem zdravilišču z odkritjem spominske plošče škofu A. M. Slomšek. Ploščo je oskrbela mariborska »Slomškova družina« pod predstvom g. monsignora Vrežeta. Slovesnost odkritja je pričela ob 9 dopoldne s sv. mašo, katero je daroval v kapeli sv. Ane svetokriški g. nadžupnik I. Vajda. Pri službi božji je prepeval kapeličin pevski zbor pod vodstvom gospe ravnateljice Cilke Gračnerjeve. Po sv. maši se je vršilo odkritje ob navzočnosti številnega občinstva in posebno še mladine. Pred poslopjem stare direktije je bil pripravljen slavnostni oder. Pred slavnostnim govorom g. Vrežeta je zapel pevski zbor »Slomškovega društva« pri Sv. Križu nekaj znanih Slomškovih pesmi. Nato je nagovoril številne zbrane in osobito še slatinsko in svetokriško mladino g. monsignor Vreže, ki je tudi odkril belo marmornato spominsko ploščo, katera je vzdana na pročelju hiše, v kateri je tolikokrat bival svetniški škof Slomšek. Plošča nosi napis: »V tej hiši je prebival kot gost A. M. Slomšek, knezoškof lavantinski, umrl 1862.« Po odkritju je g. govornik naprosil zdraviliščenega ravnatelja g. Gračnerja, naj prevzame ploščo v varstvo. G. ravnatelj in banski svetnik Gračner je obljubil in se je zahvalil za poverjeno mu nalogo. Sledila je še topla zahvala svetokriškega g. nadžupnika g. monsignoru Vrežetu in ostalim navzočim članom »Slomškove družine« iz Maribora. Lepo slovesnost je zaključil pevski zbor svetokriške in slatinske šolske mladine, ki je ubrano zapel »Prejubo veselje...« in je zdraviliška godba še zaigrala državno himno.

Svetina nad Celjem. Usodepolna nesreča je zadela Majtiškovovo hišo na Svetini. Gospodar Jurkošek Janez je šel 31. maja v gozd podirati veliko smreko; pomagal mu je njegov brat Rudolf. Odžagano drevo se je pri padanju v vejah zapletlo v drugo drevje, deblo je vsled tega odskočilo in z vso silo udarilo na tleh zraven kleččega gospodarja ter mu strahovito zmrcvarilo hrbtenico. Z veliko težavo so ga rešili izpod drevesa ter ga takoj prepeljali v celjsko bolnišnico; njegovo stanje je zelo opasno. Mlada žena s tremi malimi otroci v strahu drhti za življenje hišnega gospodarja in moža. — Pomagaj si sam, in pomagal ti bo Bog! Tega pravila so se na Svetini oklenili občinski možje ter začeli z veliko vnelo s prostovoljno tlako popravljati nepopisno težavne in razdrapane občinske ceste, zlasti čez Pečovnik. Ko bi vsi uvidelni gospodarji hoteli posnemati te pametne svetinske možje, koliko koristi bi imeli celi okraj! Saj ve vsak razsoden človek, da so današnje občine take obremenjene z vsemi mogočimi izdatki, da ne morejo

Kronično zagatenje in njegove slabe posledice, posebno močne v prebavi,

se lahko odpravijo z davno preskušanim domačim sredstvom za čiščenje, z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želodcu in črevesju, a pijejo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

oskrbeti vseh občinskih cest; samo pametno izvedena tlaka bi tu izdatno pomagala! Bog daj našim ljudem spoznati, da so dobre ceste za vsakega kmetijskega gospodarja življenjske važnosti, prvič; drugič pa, da si moramo sami pomagati!

Sv. Rok ob Sotli. V nedeljo 30. maja je obiskal našo župnijo tukajšnji rojak, veleč. g. Jože Potočnik, župnik od Sv. Barbare pri Vurbergu, v spremstvu 35 župljanov. Imel je pozno sv. opravilo, pri katerem je pridigal preč. g. duhovni svetnik p. Ladislav iz Celja, ki se je ravno mudil na tretjerredniški vizitaciji. Govoril je tako ganljivo o Materi božji, da se je marsikatero oko zasolilo. Po kratkem okrepčilu so odbrzeli barbarski romarji z avtom proti Rogaški Slatini in Slovenski Bistrici. Želimo, da še večkrat obiščejo sv. Roka. — Majniško deklaracijo smo proslavili z večjo slavnostjo.

Peter Rešetar rešetari.

Marijin narod — zverinski narod! Tako nas je Slovenec imenoval pretekli teden slovensko tiskani list mesarja Pucija, »Kmetijski list«. Norčuje se iz Slovencev, ki so v maju častili Marijo, zmerja jih za zverinski narod, ker se večinoma Pucijevi pristaši radi pretepajo in koljejo. Ali ima tak list še pravico hoditi v naše vaše? Ali bo slovenski narod tako norčevanje pustil nekažnovano?

Vojniške kapele. »Kmetijski list«, ki je postal zagovornik starokatoliške verske sekte, se razburja zaradi kapel o priliki procesije v Vojniku, in pravi, da so tamkaj predstavili kapelo izpred hiše dr. Mikuša, ki je izstopil iz katoliške Cerkve. Prvič se nima pravice razburjati, ker smo imeli procesijo katoličani in ne njegovi verniki, drugič pa nima pravice zagovarjati dr. Mikuša, da bi rad imel sicer kapelo pri hiši in da bi katoličani kar v procesiji prihajali k njegovi hiši, ko pa je Mikuš sam izstopil iz katoliške Cerkve. Vi greste tja, kamor spadate, slovenski narod pa gre svojo pot!

Sokolski škof. Umril je 90 let stari škof Ucelin. Nekateri listi so ga imenovali sokolskega škofa. Kdo ve, če so tudi tukaj šli v sprevedu Sokoli pred križem, kakor to delajo v Sloveniji, da jim tako nihče ne more očitati, da gredo za križem!

33-9-4-1. Najprej nismo imeli nič. Potem smo imeli 33 oblasti in 33 centralizmov, potem smo dobili devet banovin in devet centralizmov; sedaj nam ponujajo štiri pokrajine, nazadnje pa nam bo ostala menda samo ena oblast in en centralizem.

Kako dolgo zdrži človeški spomin? Praktični polžkus je napravila JNS. Prvo leto je človeški spomin še živ, JNS si ni upala na plan, kar jih je pa ostalo na belem dnevu, so tajili JNS. — Drugo leto je človeški spomin že malo opešal. JNS je že upala prirejati sestanke za zaklenjenimi vrati. — Sedaj teče tretje leto. Predsednik JNS Pero Živkovič si upa celo v Slovenijo. In če bo šlo tako naprej, bomo skoro pozabili, kaj nam je napravila JNS. Človeški spomin je kakor rešeto, vse skozi pade.

Ljudožrci v Jugoslaviji. Če ste se včasih zgrazali nad ljudožrci, ki baje prebivajo v Afriki, se danes lahko ponašate, da jih imate med seboj. JNS bi rada vse duhovnike v enem samem požirku požrla! Silne se jim tako cedijo, da bi, če bi jih v Dravo napeljal, čez stopila!

Vročina! Sonce je pritislilo. Bombe so pritislile, vročina je nastala! Toplomer na Španskem je silno poskočil. Če ne bodo dobili diplomatije mrzlih obkladkov, bo nekaj zavrelo!

Oto na Španskem. Ker v Avstriji ni mogoče priti na prestol, je šel Oto Habsburški v Španijo in res se mu je posrečilo, da je prišel na vrsto za prestol. Kako dolga pa je ta vrsta, pa trenutno ne ve ne on in ne jaz.

Zakaj Nemčija preganja katoličane? Pri nas v vasi imamo tudi nekega liberalca, ki ni mogel niti zvona slišati, ker ga je preveč opominjal k poštenemu življenju in mu je hotel glas vzeti, pa se je na vrv obesil. Pozabil pa je, da bo pri tem zvonilo. Tako se bo tudi Nemcem zgodilo!

Poslednje vesti.

Politične novice iz naše države

Nemški zunanji minister v Belgradu. Zadnji ponedeljek dopoldne se je pripeljal v letalu na letališče v Zemunu s spremstvom nemški zunanji minister Neurath. Nemškega državnika je sprejel naš šef vlade dr. Stojadinović, vojni minister general Marič, zastopniki tujih držav in častna četa z godbo. Po pozdravu na letališču se je odpeljal Neurath v Belgrad, kjer se je popoldne razgovarjal z dr. Stojadinovićem. Nemški zunanji minister ostane v naši prestolici do 9. junija dopoldne.

Politične novice iz drugih držav

Predsednik Poljske v Bukarešti. Predsednik poljske republike Moscicki se je odpeljal 6. junija s posebnim vlakom v Bukarešto. V njegovem spremstvu je zunanji minister Beck.

Domače novice

Slovenec — prior v tujini. Iz Gradca v Avstriji nam poročajo, da je bil naš rojak Bertold Belec, iz dobro znane rodbine Belec v Radomerju, Ljutomer, pri letošnjih provincijskih volitvah usmiljenih bratov v Gradcu izvoljen za priorja v umobolnici in na razsežnem posestvu Kainbach pri Gradcu. To je dokaz, da Slovenec tudi med tujim narodom napreduje. Ta naš rojak deluje med Avstrijci že od leta 1906.

Važno za vinogradnike. Kr. banska uprava, oddelek za kmetijstvo, sporoča na podlagi tedenskih poročil iz vinskih okolišev, da se vinska trta zelo krepko in bujno razvija, ker je bilo vreme prejšnji teden za razvoj trte zelo ugodno. Trta je pred cvetjem, v lendavskem okraju trta že cvete prav tako v črnomeljškem okraju. Zarod je letos bolj slab na reznikih, boljši na šparonih, dokaj visok nastavek na tretjem do petem listu. Skoraj povsod se pritožujejo vinogradniki, da so n. pr. zlahktnina, čabski biser in nekatere druge sorte slabo zarodile. V Ljutomerškem okraju se najboljše kaže moslavce. Drugo škropljenje je v teku, ponekod škropijo že v tretjič. Prav so zadeli oni, ki so škropili okoli 23. maja in škropijo te dni v drugič. Dne 1. in 2. junija je bila vinska trta skozi dva dni neprestano vlažna vsled deževja. Pričakovati je, da bo okoli 13. junija nastopilo močnejše okuženje po peronospori. Važno je tedaj, da vinogradniki na to pazijo. Ponekod zamenjujejo navadno pršico, ki letos močno nastopa, s peronosporo; pa tudi kaparji nastopajo precej (Pavlova vas v krškem okraju, Slovenska Bistrica). O grozdnem sukaču prihajajo poročila, da močno nastopa.

Sprejem v škofijski zavod sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano. Kdor hoče biti sprejet v I. gimnazijski razred, mora napraviti prej sprejemni izpit ali na zavodski ali na katerikoli državni gimnaziji. Na zavodski gimnaziji se bodo vršili sprejemni izpiti 22. in 23. junija. Pri-puste se samo oni, ki so se rodili v letih 1924 do 1927 in ki nameravajo potem prositi za sprejem v zavod.

300 splavarjev stavka. Radi meznega gibanja je stopilo v stavko 300 splavarjev iz Dravske doline. Splavarji izjavljajo, da ne bodo peljali nobenega splava po Dravi, dokler ne bodo povoljno rešene njihove upravičene zahteve. Pogajanja so že v teku.

Smrtna nesreča na Uršiji gori. Zadnjo soboto so se podali iz Dravograda na Uršijo goro: 22 letni Jožef Pirtovšek, sin pekovskega mojstra v Dravogradu, njegova sestra Marica, Jožef Veldin, Jože Fellmeyer in Hermina Križnik iz Prevalj. Omenjena družba je prenočila na Uršiji in se je podala v nedeljo jutraj na navpično padajočo severno steno. Pet jih je srečno doseglo po kozji stezi Šmohovnik, Jožef Pirtovšek pa se je preveč približal robu propada. Izpod nog se je sprožila skala in ga je obležal mrtev. Rešilna ekspedicija je prenesla truplo v Kotlje ter ga je prepeljala v Guštajn in v Dravograd v nedeljo ob sedmih zvečer.

Dva smrtno povožena od avtomobila. V soboto 5. junija je peljal g. Baldasin iz Celja na tovrnem avtomobilu pohištvo v Krško. V Rimskih Toplicah pred hotelom »Pošta« se je vrgel pod avto, ki mu je zdobil lobanjo, Josip Špaur, 49 letni gradbenik iz Zemuna. Izbral si je prostovoljno smrt radi denarnih težkoč. — Zadnji ponedeljek dopoldne se je peljal v avtomobilu inženier Schmidinger iz Laškega v Celje. Pri Tremerju mu je privozil nasproti Rudolf Vrečko, miner v Pečovniku. Tik pred srečanjem je hotel Vrečko preko ceste, pa ga je zadela blatnik od avtomobila v čelo in mu je prebil lobanjo. Vrečko je izdihnil med prevozom v celjsko bolnišnico.

Padel z voza in si prebil lobanjo. Na Reki pri Hočah blizu Lebejeve gostilne sta se splašila konja 40 letnemu hlapcu Simonu Curiču, ki je padel z voza in obležal s prebito lobanjo. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico.

Krvoprelitje iz podivjanosti. V Zg. Bistrici pri Slov. Bistrici se je zgodilo zadnjo nedeljo radi od alkohola podžgane podivjanosti krvavo dejanje, kojega smrtna žrtev je postal mlad kmečki sin. 29 letni tovarniški delavec Ivan Fišinger je v pijanem stanju iskal priliko, da bi se nad kom znosil. Kakor obseden se je Fišinger obnašal in

KNJIGARNA SV. CIRILA V MARIBORU

priporoča novosti čč. gg. duhovnikom:

Kalan: Die Welt für Christus, kart. 47 Din.

Vom heiligen Amt der Mutter, Predigten und Ansprachen für Muttertag und Müttervereine broš. 18 Din.

Hättenschwiler: Wie gut der Hlland ist. — I. Band: Der Magnet der Herzen, Die Verheisungen des Herzens Jesu, broš. 32.50 Din.

Hättenschwiler: Wie gut der Heiland ist. — II. Band: Übungen der Herz-Jesu-Andacht, Segen der Herz-Jesu-Andacht in Schule und Erziehung, Die Herz-Jesu-Andacht in der Seelsorge, Die Herz-Jesu-Andacht und die Jugend, broš. 32.50.

Hättenschwiler: Die Liebe des Herzens Jesu, kurze Herz-Jesu-Predigten, broš. 40 Din.

Hättenschwiler: Der Mann nach dem Herzen Jesu, Männerpredigten, broš. 36 Din.

Minichthaler: Messe und Leben, Katechetische Behandlung des hl. Messeopfers, broš. 77 Din.

Dillersberger: Die Stimme deines Grusses, Gedanken und Betrachtungen über das »Salve Regina«, vez. 65 Din.

Heilige Scholle, Bauernpredigten, broš. 42 Din. Feckes Carl: Das Mysterium der göttlichen Mutterschaft, Ein dogmatisches Marienbild, kart. 32 Din.

Felder: Jesus von Nazareth, ein Christusbuch, vez. 82 Din.